Nr. 11. Kraków, dnia 1. listopada 1919 r. Rocznik XL.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

L. 8233/19
I b.

Kraków, 18 października 1919.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie § 11 regulaminu dla komunikacyi w stoł. król. mieście Krakowie z dnia 9 lipca 1914 r., L. 100045/914 I. b., Magistrat zakazuje **jazdy samochodami ciężarowymi** po ul. Hetmana Żółkiewskiego aż do odwołania.

Przekraczający ten zakaz karani będą grzywnami do 200 K, względnie aresztem do 20 dni.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Nowe policzbowanie domów w ulicy Kobierzyńskiej. Dzielnica X. (Zakrzówek).

Strona lewa.

Liczba porz.	Liczba spis.	Nazwisko właściciela	L. w. h.
		Wylot ulicy Rydlówka — granica Dzielnicy XXII. Podgórza . . .	
		Dzielnica IX. Ludwinów	
(2)	44/IX	Dostęp do Zakładów przemysłowych Ludwinowska spółka z ogr. poręką — od dostępu	
(4)		Zygarliński Wojciech	29
6	37	Kosinoga Józef	
8	9	Beer Markus	
10	9a	dtto	
12	18b	Abrahamer Samuel Mendel . . .	
14	18c	Serwet Franciszek	
16	36	Silbiger Joachim	
18	9	dtto	
		Most nad Wilgą	
		Dzielnica X. — Zakrzówek . . .	
		Parcele i ogrody	
24	6	Abrahamer Rubin	
28	5	dtto	
31		Laskowski Ryszard (dworskie) . .	
		Parcele i ogrody	
		Droga polna do Borku fałęckiego	
		Parcele i ogrody	
52	47	Karpiński Adolf.	
		Parcele	
		Granica miasta Krakowa z gminą Borek fałęcki.	

Strona prawa.

Liczba porz.	Liczba spis.	Nazwisko właściciela	L. w. h.
		Wylot ulicy Rydlówka — granica dzielnicy XXII. Podgórza . . .	
		Dzielnica IX. Ludwinów	
(8)		Parcele	
3	66	Kierownictwo regulacyi dróg wod.	
(5)		Parcele	
(7)		Pustka — domek niezamieszkały.	
		Most nad Wilgą	
		Dzielnica X. Zakrzówek	
9		Kucharski Józef	36
11	4	Łateccy Józef i Marya	
(13)		Pustka (do dworu)	
15 17	1	Laskowski Ryszard, stary dwór (z oficyną)	
19	16	Laskowski Ryszard (do dworu). .	
		Narożnik ulicy Cegielnianej . . .	
		Parcele	
27	9	Porzycki Jan	
		Parcele	
31		Strzelnica wojskowa w Zakrzówku	
33	69	Redner Daniel	
35	69a	dtto	
		Droga boczna prop. Pychowicka .	
		Pola orne	
49	33	Redner Daniel $^1/_2$ — Florczyk Marcin i wspólnicy $^1/_2$	
51	13	Mleko Józef	
		W głębi	

Strona lewa. Strona prawa.

Liczba porz.	Liczba spis.	Nazwisko właściciela	L. w. h	Liczba porz.	Liczba spis.	Nazwisko właściciela	L. w. h.
				53	123	Kret Ignacy	
						Szafarski Józef	
						Parcele	
				59	15	Kamieniarczyk Wojciech.	
				61	59	Wajda Franciszek.	
				(63)		Parcele	
				(65)		dtto	
				67	16	Kowalik Jan	
				69	57	Pieniążek Andrzej, Bednarz Stefan	
						Droga nienazwana wzdłuż kolejki wązkotorowej do kamieniołomu i ul. Twardowskiego ku fabryce sody w Borku fałęckim	
				71		Gmina m. Krakowa. — Rogatka akcyzowa (w budowie)	
						Granica m. Krakowa z gminą Kobierzyn	
						Droga krajowa	
						Kraków-Kobierzyn 2·6 km. . . .	

Magistrat stołecznego królewskiego miasta Krakowa.

Nominacye.

Pan **Janusz Franciszek** 2-ga im. **Dymek**, praktykant kancelaryjny, zamianowany został na zasadzie § 89 statutu dla miasta Krakowa i przepisów dotyczących kwalifikacyj praktykantów kancel. Magistratu uchwalonych przez Radę m. w dniu 23 lutego 1911 i w dniu 21 stycznia 1919 r. z dniem 1 maja 1919 **asystentem kancelaryjnym** Magtu w XI. klasie rangi z poborami do tej rangi przywiązanymi. (L. prezyd. 3198/919.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie (88 w kadencyi XVII.) **w dniu 4 listopada 1919 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent m. Jan Kanty Federowicz.

I. Wiceprezydent m.: dr Ernest Bandrowski.

II. Wiceprezydent m.: Józef Sare.

III. Wiceprezydent m.: Karol Rolle.

Sekretarz rady m.: wz. Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych: **55.**

Początek posiedzenia o godz. 6 wieczorem.

Porządek dzienny.

Linia regulacyjna Alei Słowackiego.

Imieniem Sekcyi I. i Komisyi gruntowej starszy radca budown. m. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie planu Budownictwa miejskiego Oddz. b. z dnia 30. VI. 1919:

I. Co do otwarcia ulic.

1. Zatwierdza się linię regulacyjną Alei Słowackiego po wschodniej stronie między wylotem ul. Lenartowicza, a murem klasztoru PP. Karmelitanek według czerwonych głosek: A-B-t.

2. Zatwierdza się linię regulacyjną Alei Słowackiego po zachodniej stronie między wylotem ul. Karmelickiej, a dotychczasowem korytem młynówki królewskiej według czerwonych głosek: V-D-E-F-G-H i w dalszym ciągu głosek: J-K-L w odległości 48 m. od zatwierdzonej regulacyjnej dla dawnej ul. Kilińskiego, między ul. Karmelicką a Lenartowicza, a dalej w odległości również 48 m. między wyżej pod 1) oznaczonym kawałkiem Alei Słowackiego i zatwierdzonym już przez Radę m. kawałkiem dawnej ul. Kilińskiego od narożnika muru klasztornego PP. Karmelitanek do narożnika realności Rob. Stillera przy północnej połaci ul. Krowoderskiej.

3. Zatwierdza się z urzędu przedłużenie obecnej ulicy Karmelickiej ku otwartemu już przedłużeniu na gruntach Scherera (ul. Nr. 1) z liniami regulacyjnemi: R-S-T-U-V przy bloku Nr. XVII, zaś P-Q przy bloku Nr. XV, z linią budowlaną M-N-O i równoległą do niej linią regulacyjną przy bloku Nr. XIV, z linią budowlaną W-X i równoległą do niej linią regulacyjną przy bloku Nr. XVIII, z linią budowlaną Y-Z, a i równoległą do niej linią regulacyjną przy bloku Nr. XIX, tak, że szerokość tego przedłużenia wyniesie między blokiem Nr. XIX, a blokiem Nr. XV 31 m., a między blokiem Nr. XVIII, a blokiem Nr. XIV 30 m., przyczem szerokość projektowanych między liniami budowlanemi, a liniami regulacyjnemi ogródków wynosić ma 6 m.

4. Zatwierdza się otwarcie z urzędu ulicy Nr. 2 od przedłużenia ul. Karmelickiej ku ul. Kazimierza Wielkiego o szerokości 20 m. według linii regulacyjnych oznaczonych czerwono głoskami: O-b-c po stronie zachodniej, a głoskami: P-d po stronie wschodniej.

5. Zatwierdza się ul. Nr. 3 o przeciętnej szerokości 18 m, rozszerzającą się ku ulicy Nr. 4, według linii regulacyjnych oznaczonych czerwonemi głoskami: Q-e-f-g po stronie zachodniej, a zaś R-j-k l-m-n-o-q po stronie wschodniej i linii budowlanej przy bloku Nr. IX, zaprojektowanej w odległości 5 m. od linii regulacyjnej.

6. Zatwierdza się przedłużenie obecnej ulicy Łobzowskiej aż do ul. Kazimierza Wielkiego (ul. Nr. 4) o szerokości 17 m. między Aleją Słowackiego, a ulicą Nr. 3, o 18 m. wzdłuż placu targowego wraz z liniami regulacyjnemi, nawiązując do przyszłego narożnika ul. Łobzowskiej przy Alei Słowackiego oznaczonemi czerwono głoskami: t't-k-d-u-v po stronie południowej, a: w-l-x-x' po stronie północnej.

7. Zatwierdza się ul. Nr. 7, jako przecznicę między ul. Nr. 3 i Aleją Słowackiego o szerokości 14 m wraz z liniami regulacyjnemi, oznaczonemi czerwono głoskami υ, ξ, ο-π po stronie północnej, a: ς, δ, τ, υ od strony południowej.

8. Zatwierdza się ul. Nr. 8 po stronie północnej placu targowego o szerokości 18 m. wraz z liniami regulacyjnemi oznaczonemi czerwono głoskami: z-w, po stronie południowej zaś: ρ, ψ po stronie północnej z linią budowlaną od tejże strony w odległości 5 metrów.

9. Zatwierdza się ul. Nr. 10, otwartą przecznicę między otwartą ul. Królewską, a ul. Nr. 1, o szerokości 16 m, wraz z liniami regulacyjnemi oznaczonemi czerwono głoskami r-x po stronie zachodniej, a: d, e, g, Y po stronie wschodniej.

II. Co do otwarcia placów: .

1. Otwiera się z urzędu z mocy § 16 a, noweli Nr. 89 do ust. bud. m. Krakowa plac targowy dla Nowej Wsi Narodowej i Krowodrzy, Dz. XV, względnie XVII, pomiędzy ulicami już istniejącemi: ulicą projektowaną wzdłuż will profesorów, Kazimierza Wielkiego, a przedłużeniem tej ostatniej ku ul. Łobzowskiej, oznaczonem Nr. 4 i między ul. Nr. 3 i Nr. 8 o rozmiarach wewnętrznych, określonych czerwono głoskami: x-x'-y-z-w.

III. Co do regulacyi Młynkówki królewskiej.

1. Zatwierdza się uporządkowanie i regulacyę z urzędu w myśl § 16 a, noweli do ust. bud. Nr. 89 młynówki królewskiej z obustronnemi równoległemi ulicami na przestrzeni od ul. Łęczyckiej, względnie od projektowanej ulicy obok will profesorów do Alei Słowackiego według dołączonego zasadniczego profilu poprzecznego Budownictwa miejskiego Oddz. B z dnia 25 marca 1919 r. wraz z liniami regulacyjnemi oznaczonemi czerwono głoskami: A_1-B_1-C_1-D_1 od północy i z tejże strony w odstępie 5 m. równoległą linią budowlaną, zaś od południa: ε, δ, γ, β, α, g, q, q_2, ξ i linią budowlaną dla bloku Nr. IX w odstępie 5 m od linii regulacyjnej, a przestrzeń między powyższemi liniami przeznacza się na ogródki.

IV. Co do parcelacyi i warunków zabudowania.

1. Zatwierdza się parcelacyę bloków Nr. IX, XV, XIV, XVIII, przyczem Rada miasta na zasadzie § 16 a noweli do ust. bud. z dnia 28 marca 1910, Dz. ust. i rozp. Nr. 89 wydaje dla nich następujące przepisy budowlane:

a) Dla bloków budowlanych Nr. XIV, XV i XVIII ma się używać zwartego, dla bloku zaś Nr. IX otwartego sposobu zabudowania. W bloku Nr. IX mają być zabudowane: wolno stojącemi willami parcele: 5, 6, 15, 16; willami zgrupowanemi po dwie parcele 7 i 8, 9 i 10, 11 i 12, 13 i 14, 17 i 1; a zaś parcele 2, 3 i 4 willami zgrupowanemi po trzy.

b) Bezpośrednio za każdym domem mieszkalnym, należy pozostawić wolne podwórze lub ogród, których szerokość od domu do przeciwległego domu powinna równać się przynajmniej wysokości budynku.

c) Przyjąwszy, że się wymaganiom pod b) zadosyć uczyni, można budynki mieszkalne wykonywać przy zwartym sposobie zabudowania aż do głębokości 16 m; a przy otwartym sposobie zabudowania i ogródkach przed domami aż do głębokości 21 m od linii regulacyjnej płaszczyzny musi wynosić przynajmniej $^4/_{10}$, przy narożnych gruntach $^3/_{10}$ gruntu, wyjątki są dozwolone przy gruntach narożnych o ostrych kątach.

d) Domy frontowe mają otrzymać ilość kondygnacyi wpisaną przy ulicach w planie czerwonemi liczbami w kółkach (włącznie przyziemia). Na zamieszkanie suteryn nie pozwala się. Ponad dozwoloną ilość pełnych kondygnacyi wolno urządzić pralnię o przynajmniej 15 m^2 powierzchni, lecz przy 4 zamieszkalnych kondygnacyach tylko na poddaszu.

e) Wysokość budynków wynosić nie powinna więcej nad 18 m, mierząc od poziomu chodnika do okapu, dla bloków zwartych; a najwyżej 10 m dla willowych.

f) Na zakłady przemysłowe wytwarzające dym, sadzę, nieznośny zaduch lub połączone z niezwykłym łoskotem pomiędzy Młynówką, a Parkiem Krakowskim, Aleją Słowackiego a ulicą wzdłuż will profesorów i ulicą Nr. 2 nie pozwala się.

V. Co do bloków XII, XIII, XVI, XVII, XIX.

1. Przeznaczenia bloków Nr. XII, XIII, XVI, XVII i XIX na razie się nie określa. (L. Magistratu 122330/13 B b).

W dyskusyi zabierali głos:

Rm. dr Szarski domagał się otwarcia ogródków zabawowych dla dzieci.

Rm. Maywalt zapytuje o regulacyę ul. Królewskiej.

Rm. Maryewski wyraża st. radcy Kłeczkowi uznanie za jego pracę około zrealizowania planu regulacyjnego alei Słowackiego, prosi jednak o przyspieszenie regulacyi ul. Kraszewskiego i Łagiewnickiej w Dz. XXII.

Rm. dr Schneider porusza sprawę pływalni, którą należałoby uruchomić już z początkiem wiosny.

St. radca budown. Kłeczek udziela szczególnych wyjaśnień.

Wniosek Sekcyi i komisyi gruntowej uchwalono.

Otwarcie ulicy w Dz. XV. Nowa wieś Narodowa.

Imieniem Sekcyi I. i komisyi gruntowej st. radca budown. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Zatwierdza się z urzędu w myśl § 16a noweli do ustawy budowl. Nr 89 otwarcie ulicy wzdłuż will profesorów na gruntach pofortecznych w Nowej wsi Narodowej dz. XV, łączącej projektowany plac przy ul. Kazimierza Wielkiego z ulicą mającą się otworzyć nad Młynówką Królewską.

2. Zatwierdza się dla tej ulicy linie regulacyjne podług linii czerwonych, oznaczonych na planie Budownictwa miejskiego oddział B. z dnia 3 czerwca 1916 r. czerwonemi głoskami i to: a-b-c-d od strony zachodniej, od strony wschodniej zaś głoskami: g-h, poza niemi mają być w odległościach 5 m linie budowlane, a przestrzeń między temi liniami ma być zużytkowaną na ogródki.

3. Poleca się Magistratowi zestawienie kosztów urządzenia nawierzchni i odwodnienia tej ulicy i przedłożenia wniosków Radzie miejskiej, przyczem do kosztów w myśl § 16a noweli do ust. budowl. należy wstawić wartość gruntu, będącego własnością gminy, a użytego pod budowę ulicy. (LMgtu 51393/911 Bb).

Uchwalono.

Należytość za budowę nawierzchni ulic od Krak. Spółki tramwajowej.

Imieniem Komisyi drogowo-kanałowej st. radca budown. m. inż. Kłeczek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. Za zezwoleniem urządzenia torów linii tramwajowych na poszczególnych ulicach miasta Krakowa zapłaci Krakowska Spółka tramwajowa gminie miasta Krakowa sumy obliczyć się mające w stosunku do wysokości kosztów za urządzenie nawierzchni przy liniach jednotorowych w pasie o szerokości 2·44 m, przy liniach dwutorowych w odstępie 2·75 m, w pasie o szerokości 5·22 m, przyczem koszta spowodowane wyłącznie ułożeniem torów mają być dodatkowo przez Krakowską Spółkę tramwajową pokryte.

2. Nakłada się na Krakowską Spółkę tramwajową obowiązek do ponoszenia rzeczywistych kosztów przy konserwacyi ulic, w których istnieją nowe tory tramwajowe w stosunku do szerokości 40 cm po obu stronach każdej szyny i z tem, że oprócz tego datku do kosztów konserwacyi ulic ma Spółka tramwajowa za wszelkie anormalne roboty nawierzchniowe przy szynach zwracać funduszowi drogowemu poniesione rzeczywiście koszta.

3. Stosownie do uchwały ad 1) i ad 2) wpłaci Spółka tramwajowa do Kasy miejskiej należytości od dnia 1 stycznia 1919 r. zaś wszelkie zaległości odnośnie do konserwacyi ulic, płatne przed 1 stycznia 1919 r. uiści Spółka tramwajowa według wniosku Budownictwa miejskiego oddział B. z dnia 3 kwietnia 1917 r. Punkt 2. względnie układu z 23 listopada 1918 r. między Budownictwom miejskim oddział B, a Dyrektorem Spółki tramwajowej tj. po 870 K (ośmset siedmdziesiąt koron) rocznie za każdy kilometr toru pojedynczego.

4. Co do starych linii tramwajowych to Krakowska Spółka tramwajowa opłacać będzie stosownie do postanowień istniejącego kontraktu z r. 1900 kwoty 6.000 K tak długo, jak długo istnieć będzie w ruchu jakakolwiek linia zbudowana na podstawie tego kontraktu. (LMgtu 263/19 Bb).

Uchwalono.

Sprzedaż gruntu Ant. Serafinowi na uregulowanie ul. Madalińskiego w Dz. XI. Dębniki.

Imieniem Sekcyi I. referent radca Magtu dr Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumuje się uchwałę Rady m. z dnia 14 maja 1919 r. w sprawie zamiany gruntów z Antonim Serafinem, a natomiast uchwala się co następuje: 1. Celem uregulowania ulicy Madalińskiego w Dz. XI Dębniki, sprzedać Antoniemu Serafinowi część parceli miejskiej lkat. 350/11 w gminie kat. Kraków Dz. XI Dębniki położonej na planie nowa lkat. 350/12 oznaczoną o powierzchni 32 m^2 za cenę po 22·22 K za jeden metr kwadr. płatną przy podpisaniu kontraktu.

2. Koszta kontraktu, stempli, intabulacyi i należytość przenośną poniesie kupujący.

3. Do podpisania kontraktu obok prezydenta upoważnia się radców m. dra Merza Ludwika i Józefa Mitasińskiego, a na wypadek przeszkody u jednego z nich lub obydwóch, radców dra Wacława Damskiego i Karola Łuczkę. (L. 188/19 Ia).

Uchwalono.

Sprawa pretensyi powiatu krak. do gminy m. Krakowa.

Imieniem Sekcyi II. i III. referent st. radca Mgtu Grzybała wnosi:

Rada miasta uchwali:

W celu ugodowego załatwienia pretensyi powiatu krakowskiego do gminy miasta Krakowa z tytułu odszkodowania przyznanego artykułem VII a, ustawy z dnia 13 listopada 1909 Nr. 148 dz. u. k. i z dnia 19 grudnia 1910 Nr. 243 dz. u. k. z powodu przyłączenia kilkunastu gmin i kilku obszarów dworskich do miasta Krakowa, Rada miasta Krakowa zgodnie z uchwałą Wydziału powiatowego krakowskiego z dnia 16 września 1919 r. powziętego imieniem Rady powiatowej Krakowskiej uchwala:

1. Wypłacić Radzie powiatowej Krakowskiej przed wypłaconą jej już w czasie od roku 1910 do 1918 kwotę 213.150 K 51 h na zupełne umorzenie jej pretensyi po koniec roku 1919 jednorazowo kwotę 62.000 K, wyraźnie sześćdziesiąt dwa tysiące koron.

2. Wypłacać Reprezentacyi powiatu krakowskiego przez następne trzy lata tj. w latach 1920, 1921, 1922 — w ratach kwartalnych z dołu na zaspokojenie wszelkich z powyższego tytułu pretensyi powiatu krakowskiego do gminy miasta Krakowa po 5.000 K kwartalnie, tj. 20.000 K rocznie bez względu na wynik obrachunku, jakiby wypadał z zastosowa-

nia art. VII a ustawy z 13 listopada 1909, Nr. 148 dz. u. k. o ile obowiązek gminy m. Krakowa do wypłacania tej indemnizacyi wcześniej nie ustanie.

3. Ojileby obowiązek wypłacania powyższej indemnizacyi przed końcem roku 1922 nie ustał, zawrzeć z początkiem roku 1923 z Wydziałem powiatowym Krakowskim nową ugodę co do odszkodowania za dalszy czas w ramach ustawy z 13 listopada 1909 r. dz. u. k. Nr. 148.

4. Na pokrycie powyższych pretensyi powiatu krakowskiego użyć kwoty 36.000 K wstawionej do budżetu roku 1918/19, oraz kwoty 18.000 K przypadającej na ten cel z budżetu drugiego półrocza 1919 r.

5. Brakującą resztę 8 000 K do kwoty 62.000 K pokryć z pozostałej reszty 16.000 K z sumy 36.000 K, wstawionej na ten cel do budżetu roku 1917/18.

6. Potrzebną na ten cel kwotę 20.000 K wstawiać do budżetu lat 1920, 1921, 1922 w miejsce dotychczasowej kwoty 36.000 K. (L. 3762/19 II a).

Rm. dr Wielgus zgłasza wniosek:

„Rada m. Krakowa uchwala: gmina m. Krakowa wypłacić ma Radzie powiatowej krakowskiej z tytułu odszkodowania przyznanego artykułem VII a ustawy z dnia 13 lutego 1909, Nr. 148 duk. i z d. 19 grudnia 1910, Nr. 243 duk. taką kwotę jaka przypada stosownie do przypisanych podatków gminnych bez względu na wysokość ściągniętych w odnośnych gminach podatków i wedle tej samej zasady dalej to odszkodowanie obliczać, natomiast zawartego kompromisu nie akceptować“. (L. 117829/19 II a).

Za wnioskiem rm. dra Wielgusa przemawiali rm. dr Szarski, dr Frühling, dr Rosenzweig, Hałatkiewicz.

W głosowaniu wniosek rm dra Wielgusa uchwalono, wniosek Sekcyj odrzucono.

Wybór członków do Rady nadzorczej Gwarectwa Jaworznickiego.

Przewodniczący dla porozumienia zawiesza posiedzenie na 5 minut.

Po upływie 5 minut Przewodniczący zaprasza na skrutatorów rm. Maywalta i Godzickiego.

Sekretarz odczytywał nazwiska obecnych radców miejskich, a ci na kartkach głosy swe kolejno składali do urny.

Na 45 głosujących (absolutna większość 23 głosy).
Wiceprezydent Sare otrzymał 43 głosy.
Rm. dr Bobrowski otrzymał 29 głosów.
Rm. Hałatkiewicz otrzymał 25 głosów.
Prezydent Federowicz otrzymał 24 głosy.

Wynik głosowania odczytał rm. Maywalt. Ci zatem czterej wybrani zostali na członków Rady nadzorczej gwarectwa Jaworznickiego.

Dzierżawa mleczarni miejskiej Galic. Związkowi mleczarskiemu.

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu dr Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Wynająć Galicyjskiemu Związkowi mleczarskiemu w Krakowie z realności miejskiej przy ulicy Jabłonowskich Nr. 19 położonej, cały budynek mleczarnię miejską stanowiący, a składający się z sieni, 3 piwnic, 3 ubikacyi większych, 1 ubikacyi mniejszej na parterze położonych, ze strychu o dwóch kondygnacyach i przebudówki na kocioł parowy, jak niemniej placu ogrodzonego do budynku powyższego przylegającego, oraz maszyny i sprzęty mleczarskie w budynku się znajdujące, dalej w budynku przy ul. Jabłonowskich Nr. 19, 3 ubikacye na I. piętrze położone, zajęte obecnie na składy przyrządów mleczarskich, dalej w tymże budynku na parterze dwa sklepy, 1 ubikacyę małą od strony ulicy Jabłonowskich i przybudówkę drewnianą z budynkiem Nr. 19 połączoną pod następującymi warunkami.

1. Okres trwania najmu wszystkich ubikacyi oraz maszyn i przyrządów mleczarskich ustanawia się na lat 6 i zaczyna się od 1 października 1919 r. z tem zastrzeżeniem, że wcześniejsze rozwiązanie umowy może nastąpić tylko ze strony Galicyjskiego Związku mleczarskiego za 3 miesięcznem wypowiedzeniem pierwszego dnia któregokolwiek miesiąca w roku, a to zarówno co do wszystkich, jakoteż niektórych tylko przedmiotów, natomiast gminie nie przysługiwałoby prawo wypowiedzenia najmu przed upływem okresu ustanowionego.

2. Czynsz najmu za cały przedmiot ustanawia się na K 4.800 rocznie, płatnych kwartalnie z dołu.

3. Wszystkie podatki rządowe, krajowe, gminne z wynajętych ubikacyj przypaść mające, opłaca gmina.

4. Gmina zezwoli Związkowi mleczarskiemu na wykonanie robót i przeróbek w ubikacyach wynajętych celem zainstalowania maszyn potrzebnych i urządzenia tych ubikacyi odpowiednio do przeznaczenia, a wszelkie koszta stąd wynikające pokryje Związek mleczarki.

5. Związkowi mleczarskiemu zastrzega się pierwszeństwo wynajęcia reszty ubikacyi w realności przy ulicy Jabłonowskiej L. 19 się jeszcze znajdujących w miarę ich opróżnienia z pozostawieniem jednak Gminie wolnej ręki przy oznaczaniu wysokości czynszu dla tej reszty ubikacyi.

6. Związek mleczarski zobowiązuje się zaopatrywać w mleko zakłady gminne i instytucye humanitarne, które dotąd gmina zaopatrywała we własnym zarządzie, nadto zobowiązuje się Związek porozumiewać z Magistratem przy każdorazowym ustanawianiu i zmianie cennika produktów mleczarskich. (L. 3709/19 I a).

Rm. dr Wielgus zgłasza wniosek:

„Rada miasta uchwala przejść nad wnioskiem referenta o wydzierżawienie mleczarni miejskiej na warunkach przez referenta podanych Związkowi mleczarskiemu do porządku dziennego i odesłać sprawę do Sekcyi I. i III“.

Rm. dr Müller przemawia za wnioskiem rm. dra Wielgusa i dodaje, że Związek mleczarski nie daje żadnej gwarancyi dopełnienia warunków.

Rm. dr Szarski popiera wniosek Sekcyi.

Rm. Nowak Stanisław uważa, że nad instytucyą tą powinna gmina objąć ścisłą kontrolę.

Referent dr Wydro wyjaśnia.

W głosowaniu wniosek rm. dra Wielgusa upadł.

Wniosek Sekcyi uchwalono.

Kredyt dodatkowy w Dz. XIV. — Wydatki nadzwyczajne.

Imieniem Sekcyi I. Radca budown. inż. Krytowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

„Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 2.200 K do dz. XIV wydatków nadzwyczajnych p. 15 budżetu 1918/19 na pokrycie rachunków za sprawienie i przybicie tablic ulicznych w nowo nazwanych ulicach". (L. 19342/19 B a).

Uchwalono.

Odpowiedź na interpelacyę rm. dra Müllera i tow. w sprawie nadużyć w Centr. biurze węglowem.

Prezydent Federowicz oświadczył, że przeciwko wicesekr. Mgtu Dziewońskiemu, pomimo jego nienagannej kilkunastoletniej służby, wdrożone zostało w sprawie podniesionych zarzutów dochodzenie, którego wynik podany będzie do wiadomości Rady. Na wniosek rm. Rosenzweiga otwarto nad tą sprawą dyskusyę.

Rm. dr Rosenzweig oświadczył, że nie odpowiedziano cyframi i dokładnymi szczegółami, mowca zgłosił wniosek, aby takie wyjaśnienie Radzie na najbliższem posiedzeniu zostało udzielone, a p. Dziewońskiego tymczasowo usunięto z powodu oburzenia przeciwko niemu ludności.

Dalszych wyjaśnień w tej sprawie udzielał jeszcze st. radca Magtu Sawiński, który podniósł, że główną przyczyną niezadowolenia ludności z gospodarki działu węglowego jest zmniejszenie kontyngentu węgla do czwartej części.

Prezydent Federowicz stwierdził, że przed wynikiem dochodzeń, które wyjaśnią sprawę winy p. Dziewońskiego, nie można i nie należy go potępiać.

Rm. dr Müller w dalszym ciągu podtrzymywał zarzuty podniesione w interpelacyi, domagając się przedewszystkiem wyjaśnienia co do funduszu węglowego w magistracie, nie ustalonego co do charakteru zaksiążkowania. W dalszej części swego przemówienia zcharakteryzował stosunki, panujące w wielkich składach węgla przy ul. Pawiej.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godz. 9½ wieczór.

Posiedzenie tajne (33 w kad. XVII) **w dniu 4 listopada 1919 r.**

Emerytury.

I. 1. P. Eleonorze Skrzyniarzowej, wdowie po st. radcy Magtu śp. Franciszku Skrzyniarzu, przyznano od dnia śmierci męża tj. od dnia 16 listopada 1917 r. pensyę wdowią w kwocie 4.000 K rocznie, oraz tytułem datku na wychowanie dwojga nieletnich dzieci, a to córek Jadwigi i Zofii na każdą z nich aż do ukończenia 18 roku życia, t. j. na Jadwigę do 9 lipca 1919 r, a na Zofię do 8 kwietnia 1923 r. po 1333 K 34 h rocznie.

2. Przyznany na p. Jadwigę Skrzyniarzównę datek na wychowanie przedłużono w drodze łaski na dalsze 2 lata, licząc od dnia 9 lipca 1919 r. t. j. do dnia 8 lipca 1921 r. (Lprez. 1576/19).

II. P. Antoninie Józefie 2 im. Wnorowskiej, wdowie po śp. Adamie Wnorowskim pomocniku kancelaryjnym Magtu. przyznano w drodze łaski od dnia śmierci męża, tj. od dnia 5 lipca 1919 r. zaopatrzenie w kwocie 600 K rocznie. (Lprez. 3521/19).

III. P. Apolonii Gawronowej, wdowie po zmarłym w dniu 26 sierpnia 1919 r. śp. Franciszku Gawronie, prow. stróżu miej., przyznano od dnia śmierci męża dożywotnie zaopatrzenie w drodze łaski w kwocie 400 K rocznie. (Lprez. 4184/19).

IV. 1. Maryi Magudowej, wdowie po zmarłym w dniu 26 maja 1919 r. śp. Stanisławie Magudzie, prow. stróżu miej., przyznano od dnia śmierci męża zaopatrzenie dożywotnie w drodze łaski w wysokości 400 K rocznie.

2. Na pozostałe małoletnie i niezaopatrzone sieroty tj. Maryę, ur. 3 listopada 1908 r., Stanisława ur. 8 lipca 1911 r. i Stefanię ur. 17 maja 1914 roku przyznano w drodze łaski od dnia śmierci ojca tj. od dnia 26 maja 1919 r. aż do czasu uzyskania pełnoletności, względnie wcześniejszego zaopatrzenia, dodatek na wychowanie w kwocie po 80 K rocznie na każde z dzieci. (Lprez. 4312/19).

V. PP. Witoldowi Dylskiemu, maszyniście m. i Józefowi Kici, praktykantowi kancel. Magtu, przydzielonym do „Kamieniołomów miast galicyjskich", udzielono urlopu bezpłatnego aż do odwołania, najdłużej jednak na 1 rok. (Lpr. 3841/19).

VI. Annie Kobielowej, wdowie po zmarłym w d. 24 marca 1919 r. śp. Andrzeju Kobielu, b. majstrze kamieniarskim w Kamieniołomach m. Podgórza, przyznano zaopatrzenie dożywotnie w drodze łaski od dnia 1 kwietnia 1919 r. w kwocie 240 K rocznie. (Lprez. 3024/19).

VII. Onesemowi Krzemieniowi, b. dozorcy sieci wodociągu miej. przyznano w drodze łaski dożywotnie zaopatrzenie w kwocie 1600 K rocznie od dnia 1 stycznia 1919 r. (Lprez. 4310/19).

VIII. W uzupełnieniu uchwały z 14 maja 1919 r. przyznano Katarzynie Czajowskiej, wdowie po zmarłym w dniu 24 października 1918 r. śp. Tadeuszu Czajowskim, etat. dróżniku m. w drodze łaski dodatek na wychowanie syna Maryana, ur. 12 maja 1919 w kwocie 80 K rocznie od dnia urodzin aż do uzyskania pełnoletności, względnie wcześniejszego zaopatrzenia. (Lprez. 4313/19).

Nadzwyczajne posiedzenie (89 w kad. XVII) **w dniu 22 listopada 1919 r.**

Przewodniczący: Prezydent m.: Jan Kanty Federowicz.

I. Wiceprezydent m.: Dr Ernest Bandrowski.

II. Wiceprezydent m.: Józef Sare.

III. Wiceprezydent m.: Karol Rolle.

Sekretarz Rady m.: w zast. Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **103**.

Początek posiedzenia o godz. 12 w południe.

Przemówienie Prezydenta m. Federowicza.

Świetna Rado!

Stan aprowizacyjny m. Krakowa, krytyczny od początku wojny, wszedł obecnie w fazę wprost katastrofalną.

Od kilku miesięcy znosiła ludność naszego miasta cierpliwie brak niezbędnych artykułów żywnościowych w nadziei, że tegoroczne zbiory przyniosą tym cierpieniom ulgę. Niestety nadzieje te zawiodły w zupełności. Kryzys żywnościowy nastąpił bezpośrednio po zbiorach. Wiadomo było wszystkim, a w pierwszym rzędzie Sejmowi ustawodawczemu, że produkcya krajowa nie wystarczy na wyżywienie ludności na dłużej, jak do końca lutego roku przyszłego. Sytuacyi tej był świadom rząd, który winien był nagromadzone zapasy zboża sprawiedliwie między ludność rozdzielić, pozostawiając producentom ilości zboża do wyżywienia i zasiewu potrzebne. Państwowy urząd zakupów miał dostarczyć miastom potrzebnych ilości zboża z zakupów zagranicznych.

Ani jednego ani drugiego zobowiązania rząd nie spełnił, a równocześnie zakazał miastom zaopatrywanie się w zboże w drodze samopomocy, bądź to w kraju, bądź zagranicą. Ideę sekwestru chciał przeprowadzić rząd, jednak spotkał się z oporem w Sejmie.

Zaległości aprowizacyjne w mieście naszym są olbrzymie; ze strony ministerstwa mieliśmy otrzymać w czasie od 15 sierpnia do 15 listopada b. r., a zatem za 3 miesiące $316^1/_2$ wagonów mąki, a otrzymaliśmy zaledwie 129 wagonów, czyli 40% kontyngentu. Stosunek ten z dnia na dzień się pogarsza tak, że obecnie nie możemy zrealizować kart chlebowych nawet w jednej czwartej ich części.

Gdy się do tego doda trudność posuniętą do ostatecznych granic w sprowadzeniu ziemniaków i wprost katastrofalną sytuacyę opałową, która przy największych wysiłkach nie jest zdolna zadowolnić nawet minimalnych potrzeb ludności, to otrzyma się całokształt cierpień, na jakie ludność miasta Krakowa została skazaną.

Zarząd miasta zorganizował w drodze umowy z rządem wykup zboża kontyngentowego w powiatach miechowskim i pińczowskim. Powiat miechowski miał dostarczyć po potrąceniu zboża siewnego i miejscowej aprowizacyi 258 wagonów, powiat pińczowski 91 wagonów, razem 349 wagonów. Z tego miał otrzymać Kraków 200 wagonów i połowę 149 tj. $74^1/_2$ wagonów, czyli razem $274^1/_2$ wagonów na pokrycie dwumiesięcznego zapotrzebowania. Resztą $74^1/_2$ wagonów miał dysponować rząd. W ten sposób przetrwalibyśmy dwa najkrytyczniejsze miesiące w nadziei nadejścia zakupów zagranicznych. Organizacya do wydobycia kontyngentu potrzebna wymagała dużo pracy i kosztów. Wobec trudności transportowych w tych powiatach gmina wzięła na siebie obowiązek dowozu zboża kontyngentowego z miejsc produkcyi do magazynów powiatowych P. U. Z. Ponieważ transport koleją do Krakowa trwał bardzo długo, zarząd miasta wszedł w pertraktacye z wojskowością o uruchomienie kolumn automobilowych dla szybkiego przewozu niezbędnych dla wyżywienia Krakowa zapasów i poniósł połączone z tem wydatki. Zboże zaczęło do magazynów napływać, jak na bieżącą potrzebę, dość obficie. Przygotowywano pierwsze transporty do wysyłki, gdy nadeszła niespodziewanie wiadomość, że dysponowane dla Krakowa zboże zabiera wojsko. Wszelka interwencya u władz wojskowych okazała się bezskuteczną, albowiem władze te wylegitymowały się upoważnieniem do rekwizycyi ministerstwa aprowizacyi, które umowę z m. Krakowem zatwierdziło. Przy dalszem badaniu sprawy okazało się, że z tych dwóch powiatów zadysponował P. U. Z. dla władz wojskowych w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie, Dębicy, Nowym Sączu, N. Targu, Sanoku, Wadowicach, Strzemieszycach, Wilnie i Mińsku Maz. 183 wagonów zboża, zaś dla górników w Sosnowcu i Dąbrowie górniczej dalsze 55 wagonów, razem 238 wagonów zboża twardego z 349 wagonów zboża, jakie wogóle w kontyngencie mają stamtąd być wydobyte.

W takiem położeniu rzeczy miasto nasze nie jest w możności usunąć zła, a współdziałanie jego z czynnikami rządu nie odnosi żadnych skutków. Zakup towarów kontyngentowych nie należy do atrybucyi miasta, towary zaś pozakontyngentowe przy istniejącym układzie stosunków są wprost dla miasta niedostępne. Insytucye państwowe jak P. U. Z., P. U. Z. A. P. i inne zupełnie nie troszczą się o potrzeby miasta, ze strony tych urzędów miasto nie doznaje absolutnie żadnej pomocy, to samo ze strony centrali dewiź. Z państwowym urzędem ziemniaczym trzeba było stoczyć formalną walkę o transport ziemniaków z Poznańskiego, a jeśli wspomnę o trudnościach w rozmaitych komisyach rozdzielczych krajowych i powiatowych przy nabywaniu drzewa, o zakładzie aprowizacyjnym przy generalnej delegaturze który o istnieniu Krakowa zapomniał, o stosunkach, jakie niestety w kolejnictwie naszem zapanowały, wreszcie o ministerstwa aprowizacyi, które zobowiązało się Kraków aprowizować, a ograniczyło się dotąd do delegowania urzędnika, który ma być łącznikiem pomiędzy ministerstwem aprowizacyi a magistratem, a którego zadaniem będzie zdaje się przyjmywanie codziennie demonstracyj głodowych imieniem ministerstwa aprowizacyi, to otrzymacie panowie obraz warunków, w jakich prezydyum miasta działać jest zmuszone.

W takich warunkach prezydyum miasta nie może sprostać zadaniu racyonalnego aprowizowania ludności. Przy istniejących stosunkach żadna rodzina żyjąca z pracy fizycznej czy umysłowej nie może związać końca z końcem. Tak dalej trwać nie może jeżeli chcemy uchronić kraj od katastrofy, od wstrząśnień wewnętrznych, jeżeli nie mamy utracić wszystkich korzyści, jakie nam pięcioletnia wojna przyniosła.

W ostatnich tygodniach przybywały do prezydyum liczne deputacye ze sfer inteligencyi, przedstawiając rozpaczliwe gospodarcze położenie tej warstwy ludności naszego miasta.

Często z tych deputacyi, a nawet z wiecu publicznego podnosiły się głosy, domagające się demonstracyjnego ustąpienia całego prezydyum z zarządu miasta sądząc, że to otworzy oczy władzom

rządowym na rosnące niezadowolenie i wywoła korzystną zmianę w polityce aprowizacyjnej tych władz wobec naszego miasta.

Oświadczam imieniem własnem i wszystkich wiceprezydentów, że trwaliśmy dotychczas na naszych stanowiskach pomimo nad wyraz ciężkich warunków pracy, nie oglądając się na napaści, na niepraktykowane nigdzie stanowisko pewnych organów prasowych, pociągających nas do odpowiedzialności za stosunki, na ukształtowanie których żadnego wpływu nie mamy i niestety mieć nie możemy.

Trwaliśmy, wychodząc z założenia, że największym obowiązkiem każdego obywatela w Polsce jest wytrwać na wyznaczonem mu stanowisku.

Świetna Rada nam te stanowiska zająć kazała, w jej rękach leży decyzya, czy mamy na nich trwać dalej.

Imieniem Prezydyum miasta przedkładam następujące nagłe wnioski:

Rada miasta uchwala:

1. Rada m. Krakowa zwraca się do wysokiego Sejmu z przedstawieniem, że ludność miasta Krakowa na równi z ludnością wszystkich miast w Polsce odczuwa boleśnie zaniedbanie i upośledzenie jej najżywotniejszych interesów ze strony najbardziej wpływowych stronnictw sejmowych.

Rada m. Krakowa, jako przedstawicielstwo historycznej i duchowej stolicy Polski, uważa za obowiązek wskazać z całym naciskiem, że dalsze trwanie określonego wyżej stosunku przedstawia najbardziej groźne niebezpieczeństwo dla bliższej i dalszej przyszłości narodu i państwa, zanikną bowiem miasta, owe najważniejsze ogniwa kultury duchowej, społecznej i politycznej narodu, najważniejsze czynniki wytwórczości przemysłowej i ekonomicznej.

2. Wybrać deputacyę, która łącznie z prezydyum miasta, posłami m. Krakowa, oraz posłami piastującymi mandat do rady miej. krakowskiej przedstawi grozę położenia miasta Naczelnikowi państwa, Marszałkowi Sejmu, Prezydentowi ministrów, Ministrowi skarbu, aprowizacyi, handlu i przemysłu, kolei, dla spraw wojskowych, robót publicznych.

3. Wezwać p. Ministra aprowizacyi o regularne dopełnienie zobowiązań co do dostawy 132 wagonów zboża miesięcznego kontyngentu. (L. 22330/19 III a).

4. Wyjednać zezwolenie rządu na zakupno artykułów żywnościowych, jak zboża, kaszy, artykułów strączkowych, cukru i tłuszczów w kraju i poza granicami państwa. (L. 22332/19 III c).

5. Poczynić starania u p. Ministra skarbu o udzielenie bezprocentowej pożyczki w kwocie 20,000.000 marek na zakupno artykułów żywnościowych. (L. 22331/19 III c).

6. Wyjednać u p. Ministra skarbu zniesienie centrali dewiz, oraz zezwolenie na zakup i wywóz artykułów rekompenzacyjnych jak: nafty, smarów, olejów mineralnych, soli i tytoniu. (L. 124735/19 II a).

7. Przedstawić p. Ministrowi kolei opłakany stan środków transportowych i wyjednać zarządzenia zdążające do usunięcia nieporządków, jakie są praktykowane na stacyach kolejowych, gdzie wagony załadowane tygodniami zalegają i tam są okradane.

8. Zwrócić się do p. ministra aprowizacyi o ukrócenie wyzysku żywnościowego wobec wprowadzenia wolnego handlu zbożem pozakontyngentowem. (L. 22329/19 III c).

9. Zwrócić się do p. Ministra handlu o wyjednanie podwyższenia kontyngentu na węgiel dla miasta Krakowa przeznaczonego, w szczególności o dostawę węgla z Górnego Śląska, jak również o dostawę skór na obuwie dla ludności miasta Krakowa. (L. 22334/19 III c).

10. Zwrócić się do p. Ministra rolnictwa o ustanowienie cen maksymalnych na żywą wagę bydła i nierogacizny w całem państwie. (L. akc. /19).

11. Zwrócić się do p. Ministra dla spraw wojskowych o wydanie zakazu rekwizycyi zboża na własną rękę.

12. Wyjednać u Ministerstwa kolei i aprowizacyi oddanie do dyspozycyi m. Krakowa dwóch garniturów pociągów towarowych, obejmujących po 40 wagonów normalnych krytych, które to wagony kosztem gminy zostaną w ten sposób zaadaptowane, aby transporty ziemniaków z Poznańskiego mogły się odbywać przez całą zimę, nawet podczas wielkich mrozów. (L. 22335/19 III c).

13. Zwrócić się do p. Ministra robót publicznych o umożliwienie odbioru zakupionego drzewa opałowego w ilości około 3000 wagonów. (L. 22333/19 III c).

14. Zwrócić się do p. Ministra opieki społecznej, p. Ministra zdrowia, oraz p. Ministra skarbu o wyasygnowanie przynajmniej 600.000 marek co miesiąc, przez 7 miesięcy, dla przyjścia z pomocą niezamożnej ludności i 400.000 marek miesięcznie, przez 9 miesięcy, celem rozszerzenia akcyi żywienia dzieci i młodzieży w kuchniach wojennych, ochronkach, domach wychowawczych itp. (L. O. społ. /19).

15. Zwrócić się do p. Ministra aprowizacyi i p. ministra skarbu, by funkcyonaryusze wszelkich urzędów państwowych i autonomicznych otrzymywali deputaty żywnościowe, zaliczane na poczet płacy, po cenach taryfowych. (Lprez. 5591/19).

(O k l a s k i).

Rm. dr M ü l l e r prosi o przedstawienie sytuacyi węglowej.

W i c e p r e z y d e n t S a r e stwierdza, że przydział węgla dla Krakowa w stosunku do lat ubiegłych wynosi zaledwie 25%. Mowca przedstawia podział węgla na grudzień. Wedle obliczenia Gł. Urzędu węglowego produkcya kopalń wyniesie 173.000 tonn. Z tego na potrzeby państwowe i fabryczne użytych być musi 148.000 tonn. Z pozostałych 25.000 tonn zostanie do rozdziału na gospodarstwa domowe 1.600 wagonów. Krakowowi przydzielono 500 wagonów. Produkcya w kopalniach się podnosi. W Jaworznie z 160 wagonów dziennie doszła do 220 wagonów. Wydajność kopalń zależy jednak od zaopatrzenia górników w żywność. Mowca sądzi, że gdyby można przeznaczony dla Krakowa węgiel sprawiedliwie rozdzielić, to może ulżyłoby się trochę położeniu.

Z Jaworzna wysyłają codziennie 20 wagonów węgla, ale on do Krakowa nie dochodzi. Śledztwo stwierdziło, że między Krowodrzą a Bronowicami stoi 150 wagonów węgla dla Krakowa, które nie doszły. W przyszłym tygodniu ma nadchodzić po 30 wagonów dziennie. Wprawdzie ten węgiel nie wszystek

jest dla Krakowa, ale w obecnych stosunkach kolejowych o wyszukiwaniu wagonów mowy niema. Wagony te są już znacznie uszczuplone, gdyż stoją tam może od tygodni.

Sprawa gazowni przedstawia się tak, że na grudzień zamiast 300 wagonów, przydzielono 200 wagonów. Toby nie było straszne, gdy nie wyczerpanie wszelkich zapasów i to, że wagony nie nadchodzą. Przy badaniu sprawy okazało się, że 70 wagonów, przeznaczonych dla Krakowa ze Śląska, poszło do Czech.

Elektrownia dostaje wiele miału i to stanowi przeszkodę normalnego jej ruchu.

Mowca omawiał następnie trudności w otrzymaniu wagonów.

Rm. dr Schneider wskazuje na postępowanie ministerstw, oświadcza, że nie można budować na obietnicach Warszawy. — Dalej występuje przeciw różnego rodzaju centralom i stawia wniosek domagający się wolnego handlu z wyjątkiem zboża, z zamknięciem granic. — Omawiając sprawę paskarstwa, domaga się, aby Magistrat ogłaszał plakatami kary, nakładane na paskarzy.

Rm. Ziffer krytykuje stanowisko prezydenta w sprawie wolnego handlu. Mowca podkreśla groźne położenie w mieście z powodu braków aprowizacyjnych.

Rm. dr Bobrowski energicznie zwalczał wniosek rm. dra Schneidra w sprawie wolnego handlu. Mowca domaga się stanowczego rozwiązania Rady obecnej, która nie jest już przedstawicielką obecnej ludności miasta. W sprawie rekwizycyi zboża przez wojsko w powiatach miechowskim i pińczowskim mowca uzupełnia wywody prezydenta, oświadczając, że min. wojny oświadczył, iż zarekwirowane przez wojskowość zboże będzie Krakowowi zwrócone. Mowca domaga się, aby Kraków miał stałe zastępstwo aprowizacyjne w Warszawie.

Rm. Kluczka zgłasza do punktu 8-go wniosków poprawki:

Rada miejska domaga się:

1. Ścisłej kontroli przy ściąganiu zboża kontyngentowego.

2. Jednolitego przemiału zboża pozakontyngentowego i jednolitego wypieku chleba pozakontyngentowego.

3. Nadużycia powinny być surowo karane.

Rm. Chwastek przemawia za wolnym handlem.

Rm. Holeksa podnosi, że przedewszystkiem obowiązkiem zasiadających w Radzie jest bronić interesów miasta. Wszyscy powinni pracować.

Mowca podkreśla, że obecny stan kolejnictwa jest beznadziejny. W tym kierunku musi nastąpić zmiana.

Także i gmina ma obowiązki do spełnienia. Jeśli dopiero dzisiaj na to się zdecydowano, należy wyrazić ubolewanie. Gdy całe miasto w katastrofalnem położeniu, dopiero wtedy podejmuje się akcyę.

Rm. Łuczko zgłasza wniosek wyrażający zaufanie Prezydyum miasta.

Rm. Puchałka zgłasza wniosek:

„Dzisiejsze nadzwyczaj ciężkie położenie aprowizacyjne daje się najbardziej odczuć warstwom inteligencyi i robotniczym, które nie są w możności płacić obecnych wysokich cen za najniezbędniejsze środki spożywcze. Dawny rząd zaborczy rozumiejąc ciężkie położenie ludności spieszył jej z pomocą przez wydanie bonów zniżkowych na najkonieczniejsze towary codziennego użytku jak: mięso, chleb, mąkę, ziemniaki, jaja itp. W ten sposób warstwy gorzej sytuowane mogły przetrwać najgorsze czasy. Dzisiejsze położenie gospodarcze w mieście jest niewątpliwie groźniejsze niż było za czasów austryackich. Z tego też powodu należy dążyć wszelkimi środkami do tego, by warstwom niezamożnym ułatwić nabywanie przynajmniej chleba i mąki po cenach przystępnych. Jedynym sposobem byłoby uzyskanie od rządu gwarancyi, że do mąki, względnie zboża zakupowanego po wysokich cenach przez magistrat dopłaci taką kwotę, która umożliwi odstępowanie niezamożnym konsumentom chleba i mąki po cenach przystępnych. W tej myśli stawiam następujący wniosek:

„Wzywa się Prezydyum, by u władz rządowych wyjednało gwarancyę, że będą pokrywały różnicę cen między nabyciem mąki, względnie zboża, a zniżoną ceną chleba i mąki zakupowanym przez niezamożnych konsumentów w m. Krakowie. Akcyę tę należy przeprowadzić w formie bonów".

Prez. Federowicz w odpowiedzi oświadcza, że w zasadzie będąc zwolennikiem wolnego handlu, godzi się na niego tylko pod warunkiem odpowiedniego przygotowania. W obecnych warunkach mowca domaga się sekwestru i podpisał wniosek posłów socyalistycznych w Sejmie w tej sprawie.

Prezydent zaznacza, że polecił podzielić Kraków na grupy. Pierwsza grupa obejmie urzędników i ciężko pracujących, drugą grupą będą ci, którzy mogą płacić. W dzielnicach będą komisye, które będą rozstrzygać o przydziale dla wszystkich.

Na wniosek rm. Bobrowskiego przerwano posiedzenie na 5 minut, aby prezydya klubów uzgodniły wnioski.

Po kilkuminutowej przerwie rm. dr Wielgus przedstawił imieniem prezydyów klubów wniosek:

„Rada miasta przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Prezydyum i uchwala wnioski przedstawione przez Prezydenta miasta".

Wniosek rm. Wielgusa uchwalono jednomyślnie.

W skład deputacyi mającej wyjechać do Warszawy wybrano prezydyum miasta, wszystkich posłów piastujących godność radców miejskich, oraz radców miejskich, których zakooptuje Prezydyum miasta.

Wniosek rm. Kluczki i Puchałki oddsłano do Prezydyum.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 3½ popołudniu.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Sekcya szkolna.

Posiedzenie w dniu 19 listopada 1919.

Uchwalono wnioski w sprawie **zmiany nazw** kilku szkół, upaństwowienia gimnazyum żeńskiego, podwyższenia opłat szkolnych i wstępów do Muzeum.

Wspólne posiedzenie Sekcyi II. i III.

w dniu 17 listopada 1919.

Uchwalono szereg **spraw emerytalnych**, oraz uchwalono wnieść petycyę do ministerstwa skarbu o **zwolnienie** gminy m. Krakowa od obowiązku wykonywania **egzekucyi** podatków i należytości rządowych od 1 stycznia 1920 r.

Wspólne posiedzenie Sekcyi prawniczej, skarbowej i komisyi dla przemysłów gospodnio-szynkarskich

w dniu 24 listopada 1919.

Na posiedzeniu uchwalono nowy **projekt opłat** od przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich.

Komisya administracyjna.

Posiedzenie w dniu 6 listopada 1919.

Komisya uchwaliła między innemi sprawę **budowy** 2 domków na pomieszczenie ekspozytur **urzędów akcyzowych** przy dworcach Podgórze-Miasto i Podgórze-Bonarka, oraz kupno urządzeń dla miejskiej topiarni łoju i fabryki mydła, która w niedługim czasie będzie uruchomioną.

W końcu obradowano nad sprawą reformy opłat mytniczych miejskich.

Komisya dla przemysłów gospodnio-szynkarskich.

Posiedzenie w dniu 18 listopada 1919.

Komisya wydała opinię co do szeregu wniesionych podań o udzielenie **koncesyj** gospodnio-szynkarskich.

Komisya gruntowa.

I. Posiedzenie w dniu 13 listopada 1919.

Obradowano nad ofertami złożonemi na publicznej licytacyi na **zakupno parcel** gruntów pofortecznych.

Komisya po przeprowadzeniu szczegółowej dyskusyi odłożyła decyzyę co do sprzedaży parcel do następnego posiedzenia.

II. Posiedzenie w dniu 27 listopada 1919.

Po przeprowadzeniu dalszej szczegółowej dyskusyi w sprawie **sprzedaży parcel** na gruntach pofortecznych uchwalono w interesie uruchomienia przemysłu budowlanego w mieście sprzedać oferentom prywatnym, którzy stanęli do licytacyi, ogłoszonej w czerwcu b. r, resztę parcel z bloków gruntów pofortecznych między przedłużoną ulicą Długą i Krowoderską, oraz między ulicą Zwierzyniecką i Smoleńsk.

Wielu z oferentów oświadczyło gotowość przystąpienia na wiosnę 1920 r. do budowy domów.

Komitet Muzeum Narodowego.

Posiedzenie w dniu 13 listopada 1919 r.

Rozpatrywano sprawę memoryału b. komisyi delegowanej przez b. delegata Ministerstwa kultury i sztuki p. Włodzimierza Tetmajera, dotyczącego **pomieszczenia zbiorów Muzeum** narodowego. W tej sprawie powzięto uchwałę zwracającą się do rady miasta o poczynienie przygotowań by z wiosną roku przyszłego można przystąpić do adaptacyj gmachu poszpitalnego, przekazując cały szereg kwestyj poruszonych w memoryale rozpatrzeniu komitetowi wykonawczemu.

Po złożeniu sprawozdania z czynności za rok ubiegły przez Dyrekcyę Muzeum, rozpatrywano sprawę etatu służby muzealnej i budżetu na r. 1920.

Komitet Muzeum techn.-przemysłowego.

Posiedzenie w dniu 26 listopada 1919.

Uchwalono wnioski w sprawie reorganizacyi Muzeum, tudzież projekt budżetu na rok 1920 — w końcu rozpatrywano sprawę dalszego pomieszczenia szkoły inwalidów w gmachu Muzeum.

Komisya teatralna.

Posiedzenie w dniu 16 listopada 1919.

Komisya rozpatrywała szczegółowo podanie filij związku artystów obu teatrów miejskich i orkiestry teatru powszechnego o przyznanie wszystkim bez różnicy po 500 K miesięcznie, tytułem dodatku drożyźnianego.

Komisya powzięła w tym kierunku następującą uchwałę:

„Z powodu trudnych stosunków finansowych gminy komisya teatralna nie może przyjść z wnioskiem na radę miejską o przyznanie artystom po 500 koron miesięcznie tytułem dodatku drożyźnianego.

Natomiast celem przyjścia z pomocą najbardziej potrzebującym pracownikom obu teatrów miejskich, komisya wzywa prezydyum miasta, by wspólnie z dyrekcyami obu teatrów i po porozumieniu

z prezydyami obu filii związku artystów, opracować szczegółowe wnioski możliwe do przyjęcia, które przedstawione będą sekcyi skarbowej i Radzie miasta".

W końcu komisya zatwierdziła szczegółowy **repertuar** obu teatrów miejskich na drugą połowę listopada i grudzień 1919 r.

Komisya wodociągowa.

Posiedzenie w dniu 8 listopada 1919.

Uchwalono **budżet** funduszu wodociągowego na rok 1920, przyczem podwyższono podatek wodociągowy do 15%, inne należytości taryfowe czterokrotnie, w zamian zaś przyznano pewne ulgi dla lokalów nie posiadających mieszkańców.

Nadto uchwalono kredyt dodatkowy na regulacye płac służby wodociągu miejskiego.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.